

Længsel Lundbye og Kierkegaard

2. juni Æ 1. september 2013

J. Th. Lundbye, *Den opgående sol over havet*, 1838.
Ribe Kunstmuseum

Lundbye er først og fremmest det danske landskabs maler. Betagelsen af hans landskaber og naturstudier har holdt sig i over hundrede år, og det er i høj grad gennem hans briller, man senere har set og defineret det danske landskab. Lundbye døde, før han blev tredive, men efterlod sig et livsværk af malerier, tegninger og optegnelser.

Lundbye var en af Guldalderens mest reflekterede og læsende kunstnere og var meget optaget af Kierkegaards eksistenstænkning. Filosoffen formåede at sætte ord på nogle af de følelser, som Lundbye gik og tumlede med. Kierkegaard skrev om begreber som fortvivlelse og tro og ramte lige ned i et ungt og yderst sansende kunstnersind. Ikke mindst *Længslen* havde de to til fælles De var begge i perioder belastet af tungsind og af længsel efter både det evige og den jordiske lykke.

I kraft af righoldige dagbogsoptegnelser og breve findes der et stort kildemateriale til Lundbyes mange refleksioner. I anledning af 200-året for Søren Kierkegaards fødsel undersøgte udstillingen, hvilke dele af Kierkegaards forfatterskab, der inspirerede Lundbye i særlig grad, og om der er en sammenhæng mellem længslen mod det åndelige og måden, hvorpå Lundbye udtrykte sig som kunstner.

Udstillingen, som byggede på et samarbejde mellem Ribe Kunstmuseum, Skovgaard Museet, Nivaagaards Malerisamling og Søren Kierkegaard Forskningscenteret, viste Lundbyes malerier, tegninger, breve og dagbøger sammen med Kierkegaards manuskripter i førstetryk.